— اول

قسمت آ) اگر ζ_n کوچک تر از صفر باشه(منفی باشه) لذا ζ_n بزرگ تر از ۱ میشه و:

$$1 - \zeta_n \ge 1 \to y^i(w^T x^i + b) \ge 1 - \zeta_n \ge 1$$

و مسئله به مسئله ماشین بردار پشتیبان با حاشیه سخت تبدیل میشه. از آن جایی که بعضی مواقع در حاشیه نرم باید $1-\zeta_n \leq 1$ نقض بشه لذا باید $y^i(w^Tx^i+b) \geq 1$ شود پس حتما باید بعضی مواقع $y^i(w^Tx^i+b) \geq 1$ نقض بشه لذا باید $\zeta_n \geq 0$ باشد. پس بی تاثیر است.

قسمت ب

$$\mathcal{L}(w,b,\zeta,\alpha) = \frac{1}{2}w^{T}w + \frac{C}{2}\sum\nolimits_{i=1}^{N}{{{\zeta }_{i}}^{2}} - \sum\nolimits_{i=1}^{N}{[{{\alpha }_{i}}({{y}_{i}}({{w}^{T}}{{x}_{i}}+b) - 1 + {{\zeta }_{i}})]}$$

minimize w.r.t w, b, ζ and maximize w.r.t $\alpha_i \geq 0$

با گرفتن دوگان این مسئله بهینه سازی و سپس گرادیان ها داریم:

$$\nabla_{w}\mathcal{L} = w - \sum_{i=1}^{N} \alpha_{i} y_{i} x_{i} = 0 \rightarrow w^{*} = \sum_{i=1}^{N} \alpha_{i} y_{i} x_{i}$$

$$\nabla_{b}\mathcal{L} = -\sum_{i=1}^{N} \alpha_{i} y_{i} = 0$$

$$\nabla_{\zeta_{i}}\mathcal{L} = \frac{C}{2} \zeta_{i} - \alpha_{i} = 0 \rightarrow \zeta_{i} = \frac{2\alpha_{i}}{C}$$

$$\begin{split} \mathcal{L}(w,b,\zeta,\alpha) &= \frac{1}{2} w^T w + \frac{C}{2} \sum_{i=1}^N \zeta_i^2 - \sum_{i=1}^N [\alpha_i (y_i (w^T x_i + b) - 1 + \zeta_i)] \\ &= \frac{1}{2} \sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^N \alpha_i \alpha_j y_i y_j x_i^T x_j + \frac{C}{2} \sum_{i=1}^N \left(\frac{2\alpha_i}{C} \right)^2 + \sum_{i=1}^N \alpha_i & \dots \\ &\dots & - \sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^N \alpha_i \alpha_j y_i y_j x_i^T x_j - \sum_{i=1}^N \alpha_i y_i b \\ &= -\frac{1}{2} \left[\sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^N \alpha_i \alpha_j y_i y_j x_i^T x_j + \frac{1}{C} \sum_{i=1}^N (2\alpha_i)^2 \right] + \sum_{i=1}^N \alpha_i \end{split}$$

لذا مسئله دوگان برابر است با:

$$\begin{aligned} maximize_{\alpha \geq 0} & & -\frac{1}{2} \left[\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} \alpha_i \alpha_j y_i y_j x_i^T x_j + \frac{1}{C} \sum_{i=1}^{N} (2\alpha_i)^2 \right] + \sum_{i=1}^{N} \alpha_i \\ subject \ to: & \sum_{i=1}^{N} y_i \alpha_i = 0 \end{aligned}$$

قسمت ث)همانطور که در کلاس درس داشتیم، پارامتر C در اصل مصالحه ای بین تاثیر margin و تاثیر soft margin برود است. یعنی میخواهیم مسئله به سمت soft بودن مسئله.وقتی بینهایت باشد، یعنی میخواهیم مسئله به سمت soft بودن مسئله.وقتی بینهایت باشد، یعنی margin کمتر نیز قابل قبول است و violation نباید رخ دهد و برعکس وقتی به سمت صفر میل میکند، یعنی مسئله به سمت violation بودن میرود یعنی margin زیاد میخواهیم و violation مشکلی ندارد.

سوال دوم – طبق Mercer condition باید برای هر یک تقارن نسبت به دو مولفه آن و positive semi definite بودن آن را اثبات کنیم.

a یک بردار در فضای n بعدی باشد و x1,x2,....,xn دلخواه را داشته باشیم:

$$a^{T}k_{3}a = \sum_{i} \sum_{i} a_{i} (k_{1}(x_{i}, x_{j}) + k_{2}(x_{i}, x_{j})) a_{j}$$

$$= \sum_{i} \sum_{j} a_{i} (k_{1}(x_{i}, x_{j})) a_{j} + \sum_{i} \sum_{j} a_{i} (k_{2}(x_{i}, x_{j})) a_{j}$$
$$= a^{T} k_{1} a + a^{T} k_{2} a$$

و چون هسته های k2 و k2 معتبر هستند یعنی positive semi definite هستند یعنی دو عبارت بالا بزرگ تر مساوی positive semi definite هم a^Tk_3a هم بزرگ تر مساوی صفر است لذا هسته a^Tk_3a هم a^Tk_3a هم a^Tk_3a هم است. به عنوان اثبات دیگر میتوان a و a را از a استخراج کرد و با مضرب رادیکال a در نظر گرفت(باز کردن a بر اساس a آن) و اثبات کرد.

حال برای متقارن بودن آن میدانیم که هسته k1 و هسته k2 ، معتبر اند یعنی نسبت به ورودی هایش متقارن هستند پس داریم:

$$k_3(x_1, x_2) = k_1(x_1, x_2) + k_2(x_1, x_2) = k_1(x_2, x_1) + k_2(x_2, x_1) = k_3(x_2, x_1)$$

لذا متقارن هم هست. پس نتیجه میشود معتبر هم هست.

fi1 هه fi1 هه fi1) هه fi1 هه fi1 هه fi1 هه fi2 هم fi2 هم

۳- میدانیم که :

$$e^{k_1(x_1,x_2)} = \lim_{i \to \infty} 1 + \frac{k_1(x_1,x_2)}{1!} + \frac{(k_1(x_1,x_2))^2}{2!} + \dots + \frac{(k_1(x_1,x_2))^i}{i!}$$

از آن جایی که میدانیم اگر f یک تابع چند جمله ای با ضرایب مثبت باشد، f(k(x,z)) نیز معتبر است زیرا هر چندجمله ای ضرب یک سری هسته با ضرایب مثبت است(قسمت ۱ و ۲) لذا \lim مربوطه هم این ویژگی را دارد و معتبر است. پس هسته مربوطه نیز معتبر است.

$$(1 - x_1^T x_2)^{-1} = (1 - k_7(x_1, x_2))^{-1} = \frac{1}{1 - k_7(x_1, x_2)}$$

از قانون بسط حسابی میدانیم:

$$\frac{1}{1 - k_7(x_1, x_2)} = \sum_{i=0}^{\infty} k_7^i(x_1, x_2)$$

و از قسمت ۱ میدانیم که جمع کرنل های معتبر با ضریب مثبت نیز معتبر است پس k6 نیز معتبر است.

سوال سوم - به دلیل ویژگی افزایشی و تقارن، داریم:

$$g(x + y, x + y) = g(x, x + y) + g(y, x + y)$$
$$= g(x + y, x) + g(x + y, y) = g(x, x) + 2g(x, y) + g(y, y)$$

هم چنین داریم:

$$g(x - y, x - y) = g(x, x - y) - g(y, x - y)$$
$$= g(x - y, x) - g(x - y, y) = g(x, x) - 2g(x, y) + g(y, y)$$

لذا با جایگذاری آن ها در رابطه اصلی داریم:

$$h(x,y) = \frac{1}{4} (g(x+y,x+y) - g(x-y,x-y))$$

$$= \frac{1}{4} [g(x,x) + 2g(x,y) + g(y,y) - g(x,x) + 2g(x,y) - g(y,y)]$$

$$= \frac{1}{4} [4g(x,y)] = g(x,y)$$

و چون h=g شد، یعنی h نیز ویژگی های گفته شده را دارد.و چون این ویژگی ها، ویژگی های دست بالا برای معتبر بودن یک هسته است، لذا h نیز معتبر است. سوال چهارم – برای اثبات اینکه K یک هسته معتبر است، فرض میکنیم $\varphi(x)$ یک بردار متناهی است که هر درایه آن متناظر با یک عضو از مجموعه مرجع است. هر درایه ۱ است اگر و تنها اگر عضو متناظر آن در مجموعه مرجع باشد و در متناظر با یک عضو از مجموعه مرجع است. هر درایه ۱ است اگر و تنها اگر عضو متناظر آن در مجموعه اشتراک $\varphi(x)$ و $\varphi(x)$ و $\varphi(x)$ یک مجموعه اشتراک $\varphi(x)$ است چون اگر هر دو درایه متناظر غیر صفر باشند، ضرب داخلی آن ها هم غیر صفر میشود و اگر حتی یکی از آن ها صفر باشد، ضرب داخلی آن ها صفر میشود و اگر $\varphi(x)$ $\varphi(x)$

 $2^{|x \cap y|} = e^{\ln 2 |x \cap y|}$

و از طرفی چون مقدار لگاریتم 2 در پایه طبیعی، یک عدد ثابت مثبت است، هسته $x \cap y$ هسته معتبر است. بنابراین هسته $x \cap y$ هم یک هسته معتبر است.

مرجع: درس موضوعات پیشرفته در یادگیری ماشین دانشگاه توبینگن

سوال پنجم – همه چيز در نوت بوک آورده شده است.